

УДК 336.531.2

ВПЛИВ ІНВЕСТИЦІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ НА
ПОДОЛАННЯ КРИЗОВИХ ЯВИЩ В
ЕКОНОМІЦІ УКРАЇНИ

*Науменко М.О., професор кафедри економічних
дисциплін (Академія ВВ МВС України)*

Інвестиції зачіпають найбільш глибокі основи господарської діяльності, визначаючи процес економічного зростання в цілому. В сучасних умовах вони виступають найважливішим засобом забезпечення умов виходу з економічної кризи, структурних зсувів в народному господарстві, забезпечення технічного прогресу, підвищення якісних показників господарської діяльності на мікро- та макрорівнях. Активізація інвестиційного процесу є одним з найдієвіших механізмів соціально-економічних перетворень.

Інвестиції - це основний інструмент для формування мікро- та макроекономічних пропорцій, котрий визначає темпи економічного зростання. Регулююча дія суспільства на формування і структуру використання інвестицій може здійснюватися тільки шляхом визначення обґрунтованих економічних важелів і нормативів.

Становлення національної економіки України, як складової частини світового господарства, ґрунтується на обов'язковому обліку ряду важливих загальних закономірностей у сфері інвестиційної діяльності, але, разом з тим, воно породжує нові сутнісні риси, обумовлені зміною економічних пріоритетів, розвитком національного ринку. Тому рух інвестицій слід розглядати як результат взаємодії цих факторів.

Економічна ситуація, котра склалася нині в Україні, значно ускладнює інвестиційну діяльність: потрібна розробка адекватного ринковим відносинам інвестиційного механізму, який би органічно поєднував форми приватного і державного інвестування, оптимізації взаємозв'язків різних суб'єктів інвестиційної діяльності, розробку відповідної законодавчо-нормативної бази та інші заходи для регламентації інвестиційного процесу, як на рівні окремої фірми, компанії або галузі, так і на рівні національної економіки в цілому.

Це корінні питання, які міцно пов'язані з фундаментальними соціально-економічними процесами розвитку суспільства, з рішенням задач із подолання економічної кризи. Тому дослідження сучасних особливостей інвестиційної діяльності різних господарських суб'єктів є одним з основних пріоритетів для формування привабливого інвестиційного клімату в Україні.

УДК 336,279

ОПТИМІЗАЦІЯ ОЦІНКИ ЙМОВІРНОСТІ
БАНКРУТСТВА ПІДПРИЄМСТВА

*Нескородєва І. І., к. е. н., доцент,
Подворчанна І. М., студент (ХНЕУ)*

Важливим завданням антикризового фінансового управління є своєчасна і якісна діагностика фінансової кризи на підприємстві.

Згідно з традиційними методиками оцінювання фінансового стану та діагностики банкрутства аналіз ґрунтується на розрахунку показників фінансового стану, які характеризують ліквідність, платоспроможність, фінансову стійкість, стабільності тощо. Так, Л. О. Лігоненко, наприклад, виокремлює чотири групи показників – індикаторів кризового стану підприємства: ліквідність, структура капіталу, оборотність, рентабельність. На думку І. А. Бланка, найбільш поширеними є такі групи аналітичних фінансових коефіцієнтів: фінансова стійкість, платоспроможність (ліквідності), оборотність активів, оборотність капіталу, рентабельність. За таким підходом розроблено більшість вітчизняних методик оцінювання фінансового стану, кредитоспроможності, інвестиційної привабливості.

У вітчизняній практиці розповсюдження набули дві групи методик аналізу фінансового стану. Перша група ґрунтується на однофакторному аналізі показників фінансової звітності; друга – на бальній системі оцінювання з визначенням індексу (класу) ризиковості фінансового стану підприємства.

Суттєвим недоліком традиційних вітчизняних методик є те, що ними не передбачено використання під час аналізу показників, які характеризують фінансову потужність підприємства. Йдеться про індикатори, що розраховуються з використанням інформації, яка міститься у звіті про рух грошових коштів, зокрема показники чистого грошового потоку (Cash-flow).

Для визначення прогностичних значень показників фінансового стану підприємства побудовані адаптивні прогностичні моделі. При використанні традиційних підходів і методів для прогнозування економічних показників часто висувається гіпотеза про те, що основні тенденції і фактори, виявлені на передісторії, зберігаються протягом періоду, який прогнозується.

Проведене прогнозування імовірності банкрутства Державного підприємства – Харківський приладобудівний завод «ім. Т. Г. Шевченка» - трьома методами: протягування - попередньо введених даних у середовищі Excel, графічного методу та будови діаграми типу «графік» з додаванням до неї лінію тренду та

коефіцієнта апроксимації, та за допомогою функції «предсказ» дозволяє говорити про збільшення імовірності банкрутства у 2010 році.

Отже, врахувавши похибку розрахунку та економічний зміст показників у 2010 році розраховані показники будуть мати наступні значення: чистий збиток на підприємстві збільшиться до 44 504 тис. грн.; власний капітал на підприємстві зменшиться до 108 854 тис. грн.; коефіцієнт фінансової залежності у 2010 році збільшиться до 1,44; Отримані показники свідчать про високу імовірність банкрутства підприємства у 2010 році., та основним з них являється значне збільшення збитку на підприємстві.

УДК 339.187.6

СУЧАСНИЙ СТАН ТА ПРОБЛЕМИ РОЗВИТКУ ЛІЗИНГУ В УКРАЇНІ

*Нескородєва І.І., к.е.н., доцент,
Чахоян А.С., студент (ХНЕУ)*

На протязі останнього року галузь лізингу живе у новій реальності, що є значно жорстокішою та складною, ніж умови у яких останні роки жила країна. Галузь лізингу однією з перших діагностувала негативні зміни в економіці: від погіршення умов залучення ресурсів на початку 2008 року до перших ознак системного погіршення платіжної дисципліни клієнтів через кризу ліквідності, що охопила країну у жовтні 2008 року і продовжується до сьогодні.

Лізинг, що є однією з форм кредитування економіки, грає досить важливу роль в економіках розвинених країн і значна частка капітальних інвестицій здійснюється саме через лізингове фінансування. В Україні до 2005 року частка лізингу в інвестиціях була порівняно низькою через диспропорційний розвиток фінансового ринку країни – розвивався фактично банківський сегмент, всі інші сегменти фінансового ринку через відсутність відповідної законодавчої бази та достатнього політичного впливу регуляторів зростали за остаточним принципом.

Позитивна тенденція розвитку лізингу знаходить свій прояв у збільшенні загальної вартості та кількості укладених договорів лізингу у 2007 р. Було укладено 12 105 угоди, що у 2 рази більше, ніж у 2006р.(6089 угод).

Але незважаючи на позитивні тенденції, у 2008 - 2009 рр. спостерігається скорочення темпів росту лізингового ринку у зв'язку з кризовими явищами на фінансових ринках та в економіці, погіршенням доступу до кредитних ресурсів (що

є основним джерелом фінансування лізингових операцій), падінням платоспроможності підприємств, призупиненням інвестиційних проектів, недосконалістю законодавства про лізинг, а також механізмів оподаткування, кредитування, амортизації та страхування, монопольним становищем лізингодавців на ринку лізингових послуг.

Лише в 2010 р. здійснюються позитивні зміни у розвитку ринку лізингу. У вартісному вираженні, обсяг укладених договорів за 4 квартал 2010 р. збільшився у порівнянні з аналогічним періодом минулого року більш ніж вчетверо і склав 2.2 млрд. грн. Вартість діючих договорів фінансового лізингу станом на кінець 2010р. збільшилась на 3.3 млрд. грн. у порівнянні з кінцем 2009 р. і становить 30.5 млрд. грн..

Якщо поглянути на нинішню економічну ситуацію в Україні, зокрема на стан фінансового сектору, можна визнати, що потреба в лізингу стоїть дуже гостро. Адак активне впровадження лізингових операцій сприятиме оновленню основних фондів завдяки збільшенню доступу підприємств до зовнішніх джерел фінансування інвестицій. Крім цього, розвиток лізингу стимулюватиме підвищення ефективності кредитної політики банків у результаті створення конкурентного середовища між джерелами фінансування. Розвиток лізингу в Україні допоможе розвитку малого та середнього бізнесу. Це, у свою чергу, призведе до багатьох позитивних змін в економіці.

УДК 658.15

ОСОБЛИВОСТІ ФОРМУВАННЯ ВЛАСНИХ ФІНАНСОВИХ РЕСУРСІВ ПІДПРИЄМСТВА

*Нескородєва І.І., к.е.н., доцент,
Шевкун О.О., студент (ХНЕУ)*

Перехід на ринкові умови господарювання, запровадження комерційних засад у діяльність підприємств, приватизація державних підприємств потребують нових етапів до формування власних фінансових ресурсів. Так, нині важливе місце в джерелах фінансових ресурсів належить пайовим та іншим внескам фізичних та юридичних осіб, членів трудового колективу. Водночас значно скорочуються обсяги фінансових ресурсів, які надходять від галузевих структур, обсяги бюджетних субсидій від органів державної влади. Збільшується значення прибутку, амортизаційних відрахувань та позичкових коштів у формуванні фінансових ресурсів підприємств.